

SCHÜSSLER-FÉLE SZÖVETI SÓK ALKALMAZÁSA

Dr. med. Wilhelm Heinrich Schüssler a XIX. században élt (1821-1898) német homeopata orvos a szervezetben jelenlévő különböző szervetlen sóknak igen nagy jelentőséget tulajdonított és homeopátiás gyógyító tevékenységét 12 biokémiailag aktív ásványi só alkalmazására szűkítette. Véleménye szerint a magasabb rendű élőlények egészsége nagy részben a szervezetükben lévő ásványi sók egyensúlyának, relatív mennyiségének függvénye. Ez az egyensúly az egészséges sejttanyagcsere alapvető feltétele. Meghatározott sejtcsoportosulások összekapcsolódásából meghatározott szövetek és szervek jönnek létre, amelyek meghatározott feladatokat látnak el. E feladatok ellátásához, az egészség fenntartásához pedig meghatározott szervetlen sók jelenléte szükséges.

Az egyes sók hiánya vagy nem megfelelő aránya sejtszinten rövidebb - hosszabb ideig tartó működési zavart okoz. Ha a zavar mértéke egy bizonyos határt meghalad, az klinikai tünetekben is megnyilvánuló betegséghez vezethet.

Schüssler tehát 12 létfontosságú sót írt le, amelyek a vérben és a test sejtjeiben meghatározott arányban található meg. (Követői később még másik 12 ún. "biokémiai kiegészítőt" fedeztek fel, amelyeket időközben szükségképpen hozzárendeltek a Schüssler-féle sókhoz.)

A Schüssler-féle terápia alapgondolata az, hogy az olyan beteg sejtek számára, melyek már nem képesek a nagy molekulájú, illetve a koncentrált anyagok felvételére, kismolekulájú illetve hígított (homeopátiás) anyagokat biztosítani.

A D6-os vagy a D12-es potenciájú porrá tört sók fokozatos bevitelével egyrészt - főként kisállatokban - megszüntethetjük a hiányt (ún. "helyettesítő homeopátia"), másrészt arra készítjük a regenerálandó sejteket, hogy a szükséges elemeket egyre növekvő mértékben vegyék fel a vérből egészen addig, amíg bennük az egészséges egyensúlyi állapot ki nem alakul.